

అణియ కోపదింద, “ఏను, మగళన్న నిమ్మ మనేయల్లో ఇష్టకొళ్పువ ఇరాదేయా?” ఎందు కేళిదాగ, “అదన్న కేళువవ నీన్నారు?” ఎందు ముఖ్యకై హోడేద హాగే హేళ. “ననగూ యారిల్ల, నన్న మగళు నన్నెందిగే ఇఱ్లో ఇరుత్తుణ్ణ. నీను అవళ మాతు బిట్టుబిడు. కాగెయే నన్న ఫల్లుటీన మేలిన ఆసెయన్న బిడు. ఇన్నొబ్బర సంపత్తిగే జోల్లు సురిసి కాయువ నాయి...” ఎందు పూనిష్టు మగళ నోచిన సేడు తీరిసికోండిద్దరు. నాను కష్టదల్లేదనే ఎందు మగళు హేళిదాగ అష్ట తన్న మగళ బేంబల్కు నిల్లువుదు అపరాధ అల్లవల్ల. అదు బిట్టు బేరిస్తేనూ నడేఁ ఇల్ల. మత్తే ఇవరూకే కరెదిద్దారే? ఈ సోస్కెటియివరిగే ఏనాది? నన్న ఖాసగి సమస్తేగళ ఒగ్గే ఇవరిగేకే ఇష్టు ఆసత్తే? ఆలోచిసుత్త, కుళితరు జీకే.

కళేద బారి జీశేయివరన్న కుటియివరు కరెదధ్య సరిసుమారు ఆరు తింగళ హిందే.

నూర నాల్గుర ఫల్లుటీనల్లి బాదిగే వాసిభ్య గౌరియివరన్న కోరొనాద మోదల దినగళ లాకోడొనినల్లి బ్యోకిన హిందే కూరిసికోండు జీశేయివరు బ్యోంగే కరెదికోండు హోలి బందిద్దరు. నూర నాల్గురల్లి కత్తు వషగాగిలు శ్రీనివాస అవరు మది గౌరి మత్తు మగ ఆనంద్ జతే వాసవాగిద్దరు. నాల్గురు వషగాగిలు హిందే శ్రీనివాస తీరిసికోండిద్దరు. అవర మగ ఆనందగే కంపిని తన్నన్న అమెరికకై పోణిగా హాకువ సుధి తిథిలు. ఆతురాతురదల్లి మదువేయాగి ఆత తన్న మదదియోడనే అమెరికకై తెరిధ్య. హోలి గౌరి మనేయల్లి ఒంటియాగిద్దరు. జీకే కూడ మనేయల్లి ఒంట తానే. మేలాగి లాకోడొనా బేరె. హాగాి కష్ట సుఖ మాతాడుత్తా, ఒభ్యిరిగొబ్బరు నేరవాగుత్తా, సారు సాంబారు హంచికొళ్పుత్తా దినకళేయివుదు శురువాగిత్తు. లాకోడొనిన బ్యోకో సపారి బిల్లీంగిన హలవర మబ్బేరిసిత్తు. అవర మనే ఇవరు, ఇవర మనే అవరు హోగ్ను భతాచ ఇతారే ఎంబ సుధి అవిరివర హరిత నాలగే సిలుకి, కోనగోమ్మ అన్సైకిస సంబంధద వ్యాఖ్యాన పదేదుకోండిత్తు. ఈ రితియ జీకే టిప్పణిగళు హరిదాడుత్తివే ఎంబ సుధి జీశేయివర కిపిగే బిద్దరూ అవరు అదక్కల్ల సోష్టు హాకిరల్ల.

ఇదే సమయదల్లి గౌరియివర మనేమాలీకిరిగే గౌరియివర నడతే ఒగ్గే యారోలే కిపియాదిద్దిరబేకు. అవరు బందు మనే ఖాలి మాడి ఎందు నోటిసు కోట్టిద్దరు. గౌరియివరిగే ఇదే విశారదల్లి బదుకువాసి. అల్లో కత్తిరదల్లి మనే మదుకలు ఆరంభిసిద్దరు. గౌరియి మగ అమెరికదింద పోణో మాడి బిల్లీంగిన హలవరల్లి మనే మదుకలు సహాయ మాడి ఎందు వినంతిసిద్ద. ఆగ నూర ఎంపిరల్లి వాసిసుత్తిద్ద మిలిటరి అంకలో, “లాకోడొనినల్లి మనే మదుకువుదు స్వల్ప కష్ట. బేరేలూ సిగిద్దరే సద్యకై మంచు బేడొరూమిన మనేయల్లో జీకే ఒభ్యిరే ఇదారల్ల, అల్లో ఒందు రూమో కోదువంతే వినతిసువా” ఎందరంతే. “అదు ఒళ్లే ఐదియా” ఎందనంతే మగ జీకే కూడ సంతోషదిందలే ఒభ్యిగే నీడిద్దరు. హీగే గౌరి జీశేయివర మనేగే శిఫ్ట్స్ ఆగిద్దరు. ఇదు మోదలే హరదిద్ద సుధిదియ బేంగి తుప్ప సురిద హాగాయితు. కుటియివరిగే దూరుగళ సురిమాయాయితు. హీగాగి, తశ్శిత్సునేంబ ఆరోప హోత్తు జీకే కళేద బారి కుటి ఎదురు హజరాగిద్దరు. ఆఫీసు తలుపిద్ద జీశేయివరన్న బిపరిచితరే ప్రత్యుషిసువరే నోడిద్దరు. “నిమ్మల్లి ఇదన్న ప్రస్తావిసువుదు ఇష్టవిల్ల” ఎన్నుత్తులే,